

DJECA SU NAŠE NAJVEĆE BLAGO

Rad medicinskih sestara izvan zdravstvenih ustanova može biti vrlo različit i zanimljiv od rada u raznim humanitarnim organizacijama, skrbi za prognane i izbjegle, do rada u različitim udrugama - HUP, Bijeli put, skauti (izviđači, pjevački zborovi). Svoje sam mjesto odavno našla među skautima (izviđačima) kao medicinska sestra, a upravo nakon ljetnog logora "UMAG '95." prepuni smo utisaka. Tamo smo proveli mjesec dana s oko 130 djece iz Vinkovaca, Velike Gorice i Zagreba. Dob djece kretala se od završenog drugog razreda osnovne škole do studenata. Hrastova šuma postala nam je grad, šatori raznih boja, oblika i veličine postali su nam kuće-stanovi. Udobne postelje zamijenili smo spužvama, poljskim krevetima i obveznim vrećama za spavanje. Hladnjak nam je bio u zemlji iskopana rupa, svjetlost nam je dolazila ili od mjeseca ili od pomalo istrošenih baterija, strojeve za pranje posuda zamijenile su vrijedne ručice svakog djeteta, perilice su zamijenile spretno djevojčice, koje će i ponekom sretnom dječaku oprati majicu, čarape.

Promet našim šumskim ulicama "ometaju" naši sudjedi: kuja sa šestoro malih psica i mačka koja je u sigurnost našeg logora donijela petoro malih mačića. Mogli su se sresti ježeve, pokoji puh i poneka zalutala vjeverica. Buku automobila i škrupu kočnica zamijenio je danju i do kasno u noć veseli žubor djece, a noću noćne ptice (čuk, sova, pokoji zrikavac). Prijevozno sredstvo za "ekonomu" bio je bicikl, a za nas ostale par dobrih teniska ili cipela za pješčenje. Moderno opremljena kuhinja bila je otvorena s tri strane, bez električnih pomagala, a tepih blagovaonice bio je bijeli, svježe nasut kamen, tenda od najlona sprečavala nas je da umjesto salate jedemo hrastovo lišće. U velikom "šumskom gradu" mora postojati "čvrsta" stega da bi grad normalno živio, od ustajanja u 7,30 sati do spavanja u 23,00 sata. Svaki sat, svaka minuta pomno se planira. Ja sam cijelo vrijeme bila na raspolaganju djeci, od uboda komaraca do puse za laku noć. Radni dan započeo bi u 7,30 ustajanjem, 7,40 jutarnja tjelovježba, 8,00 jutarnja toaleta, 8,20-8,40 zajutak, 8,40-9,00 spremanje šatora za pregled, od 9,00-9,30 smotra šatora (pregled higijene: ruke, nokti, uši, porcije, odlagalište prljavog rublja, pitanje o stolici). Svaki dan se za urednost šatora dobije ocjena, a na kraju logorovanja i nagrada za najbolje.

Nakon pregleda sljede pripreme za kupanje. Od 10,00-11,30 sati kupanje, sunčanje, pikanje na ježeve, obvezatne ogrebotine od kamenja. Sva su djeca znala plivati i naravno htjela biti stalno u vodi, ali... Povratak u logor, rad u patrolama, učenje pjesmica, pripreme za večernji program, pripreme za ručak i pranje ruku. Od 13,00-14,00 sati objed, a nakon njega strogi odmor, tj. ležanje. Mir u logoru do 15,30 sati, kada započinju radionice do 17,00 sati.

Vodila sam higijensko-zdravstvenu radionicu. Učila sam djecu prati ruke, zube. Higijena tijela: zašto? kada? kako? Sljedećeg smo dana objašnjavali povrede s kojima bismo se mogli susresti tijekom logorovanja: sunčanica: kada i kako pomoći? Ugrizi insekata, krvarenje, utapljanje, sve se to radi ovisno o uzrastu djece. Treći dan je uvijek bio najzabavniji jer smo se igrali starim zavojima, zamatali bi jedan drugog i to je bilo jako zgodno. U posljednjoj grupi imale smo moja kolegica Ksenija i ja skupinu od dvadesetak djece i potukle sve rekorde u posjećenosti radionica.

Od 17,00-19,00 sati djeca bi se kupala i igrala u vodi ili na plaži. Sva prekomjerna izlaganja suncu smo izbjegli, osim kada bismo išli na izlet i bili cijeli dan na brodu kroz Limski kanal ili kad bismo išli "vlakičom" u turistička naselja Umaga, da se djeca, a i odrasli malo provele na vodenom toboganu. Redovito nakon večere skupina od 20 poletaraca (to su oni najmanji) krenula bi u šetnju obalom mora. Tada bi se pričale najrazličitije priče, istinite i malo manje istinite. Gotovo uvijek sam imala premalo ruku za sve one koji su željeli da ih držim za ručicu. Vraćali bismo se pomalo umorni, ali sretni jer smo dolazili na početak priredbe. Pozornica bi bila osvjetljena baterijskim svjetiljkama, a na pozornici bi se izmjenjivali jednu večer zabavljači, drugu večer bi bio "izbor za miss i mistera", sljedeću večer kviz znanja, pa izbor za najbolju pjevačicu, pjevača, "pokaži što znaš". Noći su prolazile uz neizostavnu logorsku vatru, koja bi davala posebnu draž našem gradu, a u srcima sviju nas ostavljala bi poneki skriveni pogled, poneki osmijeh ili neku malu tajnu...

Djeca u naše najveće blago. Željeli smo im pružiti ljeto puno doživljaja, ugodnih sjećanja. Željino očekujemo naš susret u rujnu. Sva su djeca bila zdrava, katkad je nekom nedostajalo da ga se "spremi" u krevet, da se da jedna pusa, katkad je i jedan bombon bio lijek, četvrtina "panadona" činila je čuda, a san je bio najbolji lijek za one umorne. Ljepa su naša druženja s mladima i onima mladima, a i onima koji se tako osjećaju.

Branka Rimac

Jutarnja tjelovježba među drvećem

Hoćemo li danas preživjeti?

Netko se odmara u krevetu, a netko u tačkama

Zaboravila je registarsku pločicu